

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 21 października 2015 roku w sprawie sygn. akt IV P 127/15 Sąd Rejonowy w Skierniewicach IV Wydział Pracy, w sprawie z powództwa E. S. przeciwko (...) Spółdzielni (...) w S., o wynagrodzenie za pracę, oddalił wniosek powódki o zabezpieczenie powództwa.

W uzasadnieniu podniesiono, iż pozwem z dnia 28 kwietnia 2015 roku powódka wniosła zasądzenie od pozwanej (...) Spółdzielni (...) w S. zaległego wynagrodzenia w kwocie 13.104 zł wraz z ustawowymi odsetkami. Ponadto powódka wniosła o zasądzenie kosztów procesu. W odpowiedzi na pozew z dnia 9 września 2015 r. pełnomocnik pozwanej wniosł o oddalenie powództwa i obciążenie powódki kosztami postępowania. W dniu 15 października 2015 roku powódka wniosła o zabezpieczenie powództwa, które zgodnie z wnioskiem miałyby zostać dokonane na nieruchomości położonej w S. przy ul. (...). Powódka wskazała, że brak zabezpieczenia mógłby poważnie utrudnić a nawet uniemożliwić wykonanie wyroku w przyszłości. Wskazała, że pozwany zmierza do wyzbycia się majątku w stosunku do którego uprawniona kieruje roszczeniem. Pozwany, zdaniem powódki, stara się sprzedać wskazaną nieruchomość i tym samym pozbawić powódkę możliwości odzyskania wynagrodzenia za pracę. E. S. dodała, że przebywa na zwolnieniu lekarskim i posiada orzeczenie o niepełnosprawności, złożyła wniosek o przyznanie zasiłku rehabilitacyjnego.

Sąd Rejonowy zważył, w oparciu o art. 730 § 1 k.p.c., że w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd można żądać udzielenia zabezpieczenia. Zgodnie z art. 730¹ § 1 k.p.c., udzielenia takiego zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Przedmiotowy interes prawny istnieje natomiast wtedy, gdy, jak wskazuje § 2 art. 730¹ k.p.c., brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie.

Powódka w niniejszej sprawie dochodzi roszczenia pieniężnego, w związku z czym wniosek o zabezpieczenie tego roszczenia podlegał regulacji przepisu art. 747 k.p.c., który zawiera zamknięty katalog sposobów zabezpieczenia roszczeń pieniężnych, w tym w punkcie 2. wymienia jako sposób zabezpieczenia roszczenia pieniężnego - obciążenie nieruchomości obowiązanego hipoteką przymusową.

W uzasadnieniu wniosku o zabezpieczenie powódka wskazała, że pozwana zmierza do wyzbycia się majątku poprzez sprzedaż nieruchomości przy ul. (...), co może spowodować utrudnienie lub uniemożliwienie wykonania wyroku wydanego przez tut. Sąd. W ocenie Sądu powódka nie udowodniła istnienia interesu prawnego, o którym mowa w art. 730¹ § 2 k.p.c. Nie ma podstaw przypuszczać, aby brak udzielenia zabezpieczenia uniemożliwił lub utrudnił wykonanie mającego zapaść w sprawie orzeczenia. Okoliczności hipotetyczne, nie mające póki co miejsca w rzeczywistości, nie mogą stanowić podstawy dla uwzględnienia wniosku o zabezpieczenie roszczenia. W ocenie Sądu I instancji wniosek o zabezpieczenie nie jest w żaden sposób uzasadniony, gdyż uprawniona wskazała jedynie, że pozwana chce sprzedać nieruchomość przy ul. (...). Powódka nie złożyła jakichkolwiek dowodów na to, że pozwana jest w trudnej sytuacji majątkowej, nie wyjaśniła także związku pomiędzy ewentualną sprzedażą przedmiotowej nieruchomości a kondycją finansową pozwanej, a więc nie wykazała, że ewentualna sprzedaż utrudni lub uniemożliwi wykonanie przyszłego wyroku. Zdaniem Sądu Rejonowego, powódka nie udowodniła też, że pozwana ma zamiar sprzedać rzeczoną nieruchomość (załączony do akt sprawy mail z 15 października 2015 r., w którym powódka twierdzi że jest umówiony termin w kancelarii notarialnej to jedynie twierdzenie powódki nie poparte jakimikolwiek dowodami).

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd Rejonowy uznał wniosek powódki za nieuzasadniony.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła powódka.

W uzasadnieniu swego stanowiska skarżąca podniosła, iż Sąd Rejonowy błędnie przyjął, że pozwana posiada jeszcze majątek, z którego możliwa będzie egzekucja oraz, że kwota zabezpieczenia nie może pokrywać w całości żądania pozwu. Skarżąca wskazała, że pozwana (...), poza wskazywaną nieruchomością, nie posiada już żadnego innego majątku, który można byłoby zbyć, jej zadłużenie w stosunku do Skarbu Państwa oscyluje na poziomie ok. 3 mln złotych, co jest jej wiadome z racji zajmowanego w (...) wcześniej stanowiska. Poza tym według żalącej pozwana jest na drodze do sprzedania wskazanej nieruchomości, zaś w czerwcu 2015 roku podjęta została uchwała o likwidacji (...). Nadto w biurze pozwanej nie ma ogrzewania ani ciepłej wody.

Z uwagi na powyższe skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia i udzielenie zabezpieczenia ewentualnie o wydanie orzeczenia kasatoryjnego.

Sąd Okręgowy w Łodzi, zważył, co następuje:

Zażalenia nie zasługują na uwzględnienie.

Zgodnie z art 730 § 1 k.p.c. stanowi, że w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd lub sąd polubowny można żądać udzielenia zabezpieczenia. Zgodnie zaś § 2 ww. artykułu sąd może udzielić zabezpieczenia przed wszczęciem postępowania lub w jego toku.

Natomiast w myśl art. 730¹ § 1 k.p.c. udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. W § 2 tego artykułu wskazano, iż interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Przy wyborze sposobu zabezpieczenia sąd uwzględni interesy stron lub uczestników postępowania w takiej mierze, aby uprawnionemu zapewnić należytą ochronę prawną, a obowiązanego nie obciążać ponad potrzebę (§ 3).

Wniosek o udzielenie zabezpieczenia, oprócz wskazania sposobu i sumy zabezpieczenia, powinien zawierać również uprawdopodobnienie okoliczności uzasadniających wniosek. Suma zabezpieczenia nie może być wyższa od dochodzonego roszczenia liczonego wraz z odsetkami do dnia wydania postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia oraz z kosztami wykonania zabezpieczenia. Suma ta może obejmować także przewidywane koszty postępowania. (art. 736 § 1pkt 1 i 2 oraz § 3 k.p.c.).

Uprawdopodobnienie roszczenia dotyczy faktu jego istnienia. Przez uprawdopodobnienie należy rozumieć wykazanie faktów, które może się odbyć bez zachowania szczegółowych przepisów o postępowaniu dowodowym (art. 243 kpc). Środkami uprawdopodobnienia mogą być również oświadczenia stron, czyli środki prostsze niż środki dowodowe.

Ocena interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia możliwa jest jedynie w kontekście skonkretyzowanego, dochodzonego przez powoda roszczenia, a nie abstrakcyjnie.

(Postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 8 lutego 2013 r. I ACz 181/13 LEX nr 1283522). Interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia ogranicza się wyłącznie do enumeratywnie wymienionych sytuacji, tj. istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Najczęściej interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia określa się jako obiektywną w świetle obowiązujących przepisów, czyli wywołaną rzeczywistością koniecznością ochrony określonej sfery prawnej, potrzebę uzyskania orzeczenia sądowego odpowiedniej treści. W związku z tym, że celem zabezpieczenia jest udzielenie tymczasowej ochrony prawnej podmiotom potrzebującym, interes prawny istnieje w przypadku, gdy zachodzi potrzeba zapewnienia uprawnionemu "należytej ochrony prawnej", zanim uzyska on ochronę definitywną (ostateczną), czyli zanim zostanie osiągnięty cel postępowania w sprawie, w związku z którym następuje udzielenie zabezpieczenia. Z kolei "należyta ochrona prawna" polega na usunięciu naruszenia albo zagrożenia naruszenia praw uprawnionego. (postanow. s.apel. w Poznaniu 2013.02.01 I ACz 165/13 LEX nr 1271931). Na gruncie przepisów zawartych w art. 730 i n. k.p.c., celem udzielenia

zabezpieczenia jest zatem zwiększenie skuteczności postępowania cywilnego poprzez zapewnienie, że pomimo upływu czasu koniecznego dla rozstrzygnięcia sprawy, możliwym będzie osiągnięcie zamierzonych przez stronę celów tego postępowania. W tym też szeroko pojmowanym zakresie dokonywać należy oceny łącznego zaistnienia przesłanek określonych w art. 730[1] § 1 k.p.c., a warunkujących udzielenie zabezpieczenia w postaci uprawdopodobnienia roszczenia i interesu prawnego w uzyskaniu zabezpieczenia, zdefiniowanego w § 2 cytowanego przepisu. (wyrok s.apel. w Szczecinie 2013.05.08 I ACa 113/13 LEX nr 1378844). Przyczynami zagrażającymi w poważnym stopniu osiągnięciem celów postępowania w sprawie jest zła kondycja finansowa dłużnika, która przejawia się w zaprzestaniu regulowania zobowiązań, wyzbywaniu się majątku, ograniczaniu zakresu działalności, zaciąganiu pożyczek lub kredytów zabezpieczonych majątkiem i zachwianiu możliwości ich spłaty. (postanow. s.apel w R. 2012.12.27 III APz 12/12 LEX nr 1240043). W przypadku roszczeń o świadczenia pieniężne obawa co do wykonywania orzeczenia może powstać w związku z tym, że zagrożona jest wypłacalność obowiązanego, w szczególności gdy nie ma on dostatecznego majątku. W razie zabezpieczenia roszczeń pieniężnych nie chodzi o teoretyczną możliwość utraty majątku przez dłużnika, ale o realną obawę, że taki fakt nastąpi. (postanow. s.apel w G. 2012.10.12 III APz 32/12 LEX nr 1220764).

W ocenie Sądu II instancji, na gruncie rozpoznawanej sprawy, Sąd Rejonowy zasadnie przyjął, iż powódka nie wykazała interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Zdaniem Sądu nie wykazała ona, że istnieje ryzyko, iż z uwagi na upływ czasu koniecznego dla rozstrzygnięcia sprawy, niemożliwym będzie osiągnięcie zamierzonych przez stronę powodową celów tego postępowania. Podnieść należy, iż strona skarżąca nie uprawdopodobniła by pozwana wyzbywała się majątku, bądź też ograniczyła czy zaprzestała prowadzenia działalności, a jedynie takie okoliczności zostały przez skarżącą powołane we wniosku o zabezpieczenie. Tych okoliczności skarżąca nawet nie uprawdopodobniła, pozostały one jedynie niczym nie popartymi twierdzeniami strony. Same zaś twierdzenia, jedynie sugerujące możliwość niewypłacalności pozwanej, nie stanowią okoliczności, które można by uznać za przyczyny zagrażające osiągnięciu celu postępowania w sprawie. Jednocześnie zauważyć należy, iż ani pozwana (...), ani jej wierzyciele nie zgłosili wniosku o ogłoszenie upadłości. Również z informacji z KRS wynika, że na dzień 18 czerwca 2015 roku brak było danych o likwidacji (...), postępowaniu upadłościowym, zawieszeniu przez (...) działalności gospodarczej, czy też wykreśleniu jej z rejestru. Tym samym nie sposób uznać, iż w sprawie wystąpiły jakiegokolwiek okoliczności potwierdzające możliwą niewypłacalność pracodawcy. Natomiast nawet gdyby przyjąć okoliczność przeciwną, oczywistym jest, iż samo zakończenie działalności gospodarczej, nie jest wystarczające do uznania istnienia interesu prawnego pozwalającego na dokonanie zabezpieczenia. Powyższa okoliczność nie jest bowiem równoważna z niewypłacalnością podmiotu gospodarczego i nie świadczy o braku środków finansowych (...), które mogłyby posłużyć ewentualnemu zaspokojeniu zgłoszonych przez powódkę roszczeń, których zabezpieczenia się domaga. Strona powodowa nie przedstawiła zaś żadnych innych okoliczności potwierdzających złą kondycję finansową pracodawcy. Nie złożono do akt nawet sprawozdania finansowego (...), czy też jego części w postaci bilansu bądź rachunku zysków i strat, wskazujących na jej kondycję finansową, która to dokumentacja jest składana corocznie do KRS i jest dostępna dla osób trzecich.

W zażaleniu powódka dodatkowo podnosiła, że w czerwcu 2015 roku została podjęta uchwała o likwidacji (...), jednak powyższe również nie wynika w żaden sposób ze złożonego przez nią wypisu z KRS. Nadto wypis ten był dokonany z aktualnością na miesiąc czerwiec 2015 roku, powódka składała wniosek o zabezpieczenie w październiku 2015 roku i nie pokusiła się o złożenie aktualnego wypisu, z którego być może powyższa okoliczność by wynikała. Całkiem gołosłowne są również twierdzenia żalącej się, jakoby (...) była już umówiona u notariusza, co do sprzedaży wskazywanej nieruchomości. Powyższe twierdzenie nie zostało w żaden sposób uprawdopodobnione.

Na marginesie należy zauważyć, iż skarżąca wnosząc o dokonanie zabezpieczenia poprzez obciążenie nieruchomości hipoteką przymusową, nie złożyła nawet wypisu z księgi wieczystej potwierdzającego, że wskazana nieruchomość jest do niej wpisana oraz podającego, kto jest jej właścicielem. Jeżeli bowiem okazałoby się, że pozwany nie jest właścicielem spornej nieruchomości, brak byłoby podstaw do zabezpieczenia roszczenia przeciwko pozwanemu na tej nieruchomości. Nadto należy podkreślić, iż obciążenie nieruchomości dłużnika hipoteką przymusową wchodzi w grę tylko wtedy, gdy nieruchomość ma urzędzoną księgę wieczystą. Postanowienie o udzieleniu zabezpieczenia

zaopatrzone we wzmiankę o wykonalności, jest wtedy podstawą dokonania odpowiedniego wpisu w księdze wieczystej (podobnie postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 17 sierpnia 2011 r. II AKz 290/11).

Aby więc możliwe było rozważanie czy istnieją przesłanki do ustanowienia hipoteki zabezpieczającej roszczenia skarżącej, wnioskująca musiałaby wykazać istnienie księgi wieczystej dla nieruchomości, na której ustanowienia hipoteki żąda. Tego jednak również nie uczyniła. Oczywistym jest, że brzmienie art. 738 k.p.c. nakazuje przyjąć, że sąd rozpoznając wniosek jest władny zastosować jedynie taki sposób zabezpieczenia, którego żąda uprawniony we wniosku, co oznacza, że możliwe jest jego uwzględnienie lub oddalenie, natomiast wyłączone jest zastosowanie takiego sposobu zabezpieczenia, który sam sąd uznaje za odpowiedni. Tymczasem powódka wskazując sposób zabezpieczenia, nie złożyła wypisu z księgi wieczystej nieruchomości, którą należałoby obciążyć hipoteką przymusową. Tym samym niemożliwym było również rozpatrzenie wskazanego żądania zabezpieczenia.

Wobec powyższego Sąd I instancji zasadnie przyjął, iż powódka nie uprawdopodobniła, że po stronie pozwanej zachodzą jakiegokolwiek okoliczności, świadczące o tym, iż późniejsze prowadzenie skutecznego postępowania egzekucyjnego z majątku (...) będzie utrudnione lub niemożliwe. Tym samym udzielenie dochodzonego przez stronę skarżącą zabezpieczenia, na tym etapie postępowania, nie mogło zostać uznane za uzasadnione.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy w Łodzi na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenia, jako pozbawione uzasadnionych podstaw.

Przewodnicząca: Sędziowie:

Z. odpis postanowienia z uzasadnieniem doręczyć powódce.